

د رحمت شاه سائل په شاعري، کښې ترقي پسندی عکس

(Depiction of Progressivism in the Poetry of Rehmat Shah Sail)

Dr. Mr. Farooq Anjum**Asst. Prof, Department of Pakistani Languages,****NUML, Islamabad****Phone # 03445219018****E-mail Address:****farooqanjum@numl@gmail.com**

Issn 2304-1463

The literature of all Asian languages has been significantly impacted by the progressive movement that began in Europe in the 20th century. This movement has also had an impact on Pashto literature and Pakistani literature as a whole. This literary movement opposed romantic and ideological ideas and put an emphasis on social aspects.

Pashto poetry warmly welcomed this movement. The majority of poets and writers participated in progressive activities, As a result, primary themes of progressivism like social and political issues, patriotism, love of freedom, class distinction, and humanism included in the Pashto poetry. Rehmat Shah Saail is one of the noticeable abstract figures of Pashto poetry, like other poets of his age he is also impacted by the movement. This article provides an explanation of how his poetry depicts the progressive movement.

دا حقيقت په خپل ځان د ډېرې پښتو ادب د ژوند د حقيقتونو نه چرې هم د تېبنتې لار
اختيار کړې نه ده او تل د خپل عهد او دور ترجمان پاتې شوې دې- خو د ژوندي
اوسېدو اصل حقيقت او خاصيت ئې دا د ډېرې پښتو ادب د خپل عصر د ترجماني او
د حالاتو د مقابلې کولو سره سره د راتلونکي وخت تقاضې هم په نظر کښې نيولي دي او
د ژوند او فن لوئې رجحانات ئې خپل کړي دي او دعام اولس تر ذهنونو ئې رسولي دي-
او په هر دور کښې ئې د وخت د تقاضو مطابق فکري او فني څرگندونه کړې ده- دغه شان
خپل ځان ئې د خپل عهد ترجمان او عکاس ثابت کړې دې- خو صرف ترجماني او
عکاسي پورې محدود پاتې شوې نه دې بلکې د ژوند او حالاتو د بدلېدو او بڼه والي
لپاره ئې هلې ځلې هم کړې دي- او د راتلونکي ژوند دپاره ئې داسې تخليقات کړي دي
چې د فکر او نظر نوې لارې گودرې مخامخ راغلې دي- خو مونږ که د تاريخ پانې ولټوو

نو دا ثابتہری چہی فہرننگ پہ دہی پاکہ خاورہ خپل ناپاک قدمونہ کپنودل او دلته ئی د ظلم زور کوم بازار گرم کرو د عام اولس کوم استحصال ئی وکرو ہم د دغہ ظالمانہ رویو پہ ضد پښتون وگړی ہم خپل آواز پورته کرو۔ او د خپل قلم پہ ذریعہ ہر شاعر د دغہ فہرنگی جابر ، ظالم او استحصالی نظام وغندلو او د خپل وطن خاورہ اولس او د ژوند سرہ د مینہی د جذباتو خرگندونہ ئی بنہ پہ زہ پورہ انداز وکړہ۔ د بناغلی پریشان ختک پہ قول:

"ایک طویل کلاسیکی سفر کے بعد پشتو شاعری نے بھی ایک زبردست قومی جدوجہد کا سامنا کیا۔ دوسری زبانوں کی طرح پشتو شاعری میں بھی تحریک آزادی کے وقت کلاسیکی مضامین کو یکسر ترک کر دیا گیا۔ اور ہر شاعر تحریک آزادی کے مجاہدین کے جہاد میں اپنے قلم کے ساتھ شریک ہوا۔ ترک دنیا کے صوفیانہ رجحانات کو مکمل طور پر فن سے نکال دیا گیا اور ایک قومی اور مذہبی فریضے کی طرح ہر شاعر نے آزادی حاصل کرنے کے لئے جذبات سے بھرپور قومی ترانے اور نغمے لکھنے شروع کر دیئے" (۱)۔

مونہ کہ د دہی دور پہ شاعری نظر و اچوو نو پہ دہی کنبی یو خاص سیاسی قسمہ شعور پہ نظر راخی او پہ دہی شعور کنبی د وطن دوستی ، اتحاد او یووالی لپارہ پہ غتہ پیمانہ د خہ عملی قدم د اخستلوبلنہ لید مے شی۔ دغہ شان د مکرژن انگریز سامراج د جبر ، ظلم او استحصال پہ ضد د پښتو شاعری د ترقی پسندی عناصر پہ خہ نہ خہ ډول لرل۔ د پښتنو پہ زمکہ دا هغه ټول محرکات او هلې ځلې وې د کومو له کبلہ چہی د ترقی پسند تحریک د نظریاتو لپارہ یوسمسور مبدان جوړوونو ځکہ دہی تحریک پہ هند کنبی د نورو ژبوسرہ سرہ پہ خصوصی توگہ پہ پښتو ډبرغت اثرات پرېباسل۔ پہ دہی حقلہ سلیم راز پہ تحقیقی مجلہ "خیابان" کنبی پہ خپل مضمون "ترقی پسند تحریک اور صوبہ سرحد (خبرپښتون خوا)" کنبی لیکي چہی:

"صوبہ سرحد میں ترقی پسندی کی روایت بہت پرانی اور توانا ہے۔ اور یہی وجہ ہے کہ آزادی کی تحریک میں اس صوبے کے عوام نے بڑھ چڑھ کر حصہ لیا۔ اور پیش بہا قربانیاں دیں۔ اور ہمیشہ انقلابی تنظیموں میں یہاں کے ادیبوں اور دانشوروں نے اپنی منصبی ذمہ داریاں جوش و خروش سے پوری کی ہیں۔ آزادی کی تحریک کے حوالے سے یہاں کے ادیبوں اور شاعروں نے تاریخ ساز کردار ادا کیا ہے۔ خدائی خدمتگار تحریک میں ادیبوں کا کردار نمایاں رہا ہے۔ قیام پاکستان کے بعد جمہوریت اور قومی حقوق کی جنگ میں بھی ترقی پسند اور قوم پرست اہل قلم نے قید و بند کی سختیوں کے باوجود اپنی عوام کا ساتھ دیا۔ اور حق و صداقت کا پرچم بلند رکھا۔ آج بھی اس صوبے کے شاعر، ادیب اور دانشور ترقی

پسندی کے روایات پر عمل پیرا ہیں۔ آمریت کے خلاف جدوجہد میں پیش پیش ہیں اور ایک جمہوری معاشرے کے قیام اور ظلم و استحصال سے پاک نظام کے لئے جمہوری قوتوں کا ساتھ دے رہے ہیں" (۲)۔

ترقی پسند ادبی تحریک پہ تاریخ کنبی پہ ورومبی حل پہ واضح توگہ او پہ علمی سطح ئی سماجی ژوند خپلہ موضوع جوړه کره او په معاشي اړخ ئی زور راوړو۔ ددې سره سره ترقی پسند ادب د ژوند د نورو مضمونونو نه علاوه د معاشرې سیاسي او طبقاتي اړخ هم خپلہ موضوع وگرځولہ۔ ترقی پسند نظریہ ادب پہ سماجی نظام کنبی بدلون راولي او یوه داسې معاشره یا سماج جوړول غواړي چرته چې خوشحالی او امن وي۔ په دی حقله ثاقب رزمی لیکي:

"ترقی پسند نظریہ ادب کی اساس سائنسی سماجی فلسفہ پر ہے۔ جس سے سماجی نظام میں تبدیلی آتی ہے۔ ترقی پسند نظریہ خود کو زندگی کی عکاسی تک محدود نہیں رکھتا۔ بلکہ اسے انقلابی تنقید حیات سمجھتا ہے۔ اس لئے وہ چاہتا ہے کہ سرمایہ داری نظام اور جدید نوآبادیاتی نظام جیسے بہیمانہ سماجی نظام نابود ہو جائیں تاکہ انسانیت خوشحالی اور خیر و امن کے ماحول میں زندہ رہ سکے" (۳)۔

ترقی پسند تحریک کہ یو اړخ ته انسان ته د ژوند د مادي اساس احساس ورکوي نو بل اړخ ته په معاشره کنبی د معاشي استحصال، طبقاتي لري بري خلاف آواز پورته کوي او دې سره سره د انسان د احساساتو او جذباتو ترجماني په داسې انداز باندې کوي چې په خلقو کنبی جمالیاتي ذوق او تہذیبی شعور پیدا کوي۔ حکہ خو مونږ دا وئیلے شو چې ترقی پسند ادب پہ عالمی سطح باندې یو فکري انقلاب ته بلنه ورکوي۔ د بناغلي سلیم راز په قول:

"د سماجی سائنس عالمان وائي چې طبقاتي معاشره په خپل فطرت کنبی یو استحصالی او د جبروتشدد معاشره وي چې د امن، مینې او انصاف تصور پکنبی عنقا وي۔ حکہ ادیب او فنکار د طبقاتي جبر خلاف قلمي او فني مبارزه کوي او د خپلو لیکونو او فن پارو په ذریعہ خلقو کنبی فکري انقلاب پیدا کوي۔ ورته د یو بل د حقوقو او د خپلو ذمہ واریو احساس ورکوي او په کنبی د نورو د احترام او جمہوري رویی شعور پیدا کوي" (۴)۔

لکه څنگه چې په یوه معاشره کنبی مختلف قسم فکرونه او خیالات د هغې معاشرې د مادي حالاتو نه پیدا کېږي او دغه خیالات او فکرونه یو مادي طاقت جوړېږي۔ ددې د پاره

ترقی پسند تحریک د ٲولو نہ مخکنی پہ نظریاتو باندی زور اچوی۔ حکہ چہی غبر معاشرتی فسطائی او غبر سائنسی نظریات، معاشری تہ مادی او فکری زیان رسوی۔ اوہر کلہ چہی پہ نظریاتو باندی محنت او کرے شی نو معاشرہ بہ د دغہ قسم نقصانونو نہ بیچ پاتہی شی۔ پہ درستہ عالمی معاشرہ کنہی د استحصالی قوتونو موجودگی۔ کنہی د ادب انقلابی کبدل یو لازمی خبرہ دہ۔ ترقی پسند مصنف خپل دا فرض گنی چہی ہغہ د استحصالی قوتونو پہ مقابلہ کنہی د انقلابی قوتونو مرستہ وکری۔ او پہ اولس کنہی طبقاتی شعور رابہدار کری۔ چونکہ ترقی پسندی تحریک د کمپونزم د بنیادی نظریاتو لاندی سر راپور تہ کرے ولہ دہی کبلہ د ہر ترقی پسند لیکوال د تخلیقاتو یوہ برخہ انقلابی ہم وی۔ حکہ چہی پہ خاص توگہ پہ کمپونزم کنہی د پرہوتی طبقی د حالت د بنہ کولو او بدلون د پارہ انقلاب دہر مہم گنلے شی۔ پہ دہی حقلہ پہ "مینی فستو آف دی کمپونست پارٹی" کنہی لیک دی:

"ہم دیکھ آئے ہیں کہ انقلاب میں مزدور طبقے کا پہلا قدم پرولتاریہ کو حکمران طبقہ کی جگہ پر پہنچانا ہے۔ جمہوریت کی لڑائی جیتنا ہے" (۵)۔

کاکاجی صنوبر ہغہ نومورے شخصیت او ستر دانشور و چہی پستانہ ئی د ترقی پسندہ فکر سرہ آشنا کرل او د ترقی پسندی پہ اصلی مفہوم ئی پہ کوتلی انداز کنہی پوہہ کرہ۔ د پستانخوا پہ سیمہ د ترقی پسندہ نظریاتو او ترقی پسندہ ادب د خورونہی او دہی لہ د پرمختگ ورکولو غت سبب او لوئے محرک کاکاجی صنوبر حسبن و۔ خوہغہ تہ د نورو ترقی پسندہ دانشورانولکہ داجمل ختک، افضل بنگش او د اردو او ہندکو ژبو پہ لیکوالو کنہی د فارغ بخاری، رضا ہمدانی او خاطر غزنوی ملاتر او مرستہ ہم ترلا سہ وہ۔ ہرکلہ چہی پہ پستانور کنہی د انجمن ترقی پسند مصنفین خانگہ پرانستی شوہ نو د انجمن د غرو پہ ہلو حلو سرہ ٲولہ پستانخوا کنہی پہ گنی شمپر شاعران او ادیبان د ترقی پسند تحریک ملگری شول او ترقی پسند فکر او سوچ لہ ئی پستانو ادب کنہی بی کچہ ودہ ورکرہ۔ پہ جدید پستانو ادب د ترقی پسند تحریک د اثراتو پہ حقلہ عبد اللہ جان عابد پہ خپل کتاب "پستانو زبان و ادب کی مختصر تاریخ" کنہی لیکھی:

"اس تحریک نے ٲشتو کے جدید ادب کو خاصا متاثر کیا۔ اور ٲشتو کے ترقی پسند شعراء و ادباء نے سماجی شعور، سماجی ناانصافی اور جدلیاتی مادیت جیسی اصطلاحات ٲشتو ادب میں داخل کیں۔ اس تحریک نے ٲشتو ادب کو زندگی کے شانہ بشانہ چلنے، زندگی کے نشیب و فراز کو ادب کے ذریعے بیان کرنے اور اظہار خیال پر پابندی کو نہ ماننے کی جو مثال قائم کی، اس کا بھرپور عکس اس تحریک سے وابستہ ٲشتون شعراء کی شاعری میں نمایاں ہیں" (۶)۔

د ترقي پسند تحريك سره كلك ترون لرونكو كښې يوه درنه نامه د رحمت شاه سائل هم ده چې د خپل روښانه فكر، ښه سوچ او بې مثاله شاعري له برکته د ځانگړي مقام څښتن دے او د ترقي پسندو يا جدت پسندو په وړومبي صف كښې د ودرېدو پوره پوره حق لري. هغه د پښتو د ادب په دنيا كښې يو داسې نوم دے چې د هرې طبقې او د هر مد خلق خوا كه هغه ترقي پسند دي يا غېر ترقي پسند دهغه شاعري خوښوي او د زړه په مينه ئې لولي. او د هغې وجه دده بې باكه لهجه، ځانگړې انداز او جديديت دے. سائل د پرېوتو ملگرم دے، د بې وسو د زړه آواز دے، او د دردمنو د زړه ملهم دے. د انسانيت احترام او قدر، احتجاج، بغاوت، انقلاب، د نړۍ د ښكلا دپاره امن، سو كاله معاشره، د پرېوتې طبقې محرومۍ، د سرمايه دارو او جاگېردارو زور زياتے، د بد نظام غندنه، سماجي لرے برے، عدم مساوات، او د يورونښانه راتلونكي وخت هيله د دوي د شاعري سپېڅلې موضوع گانې دي كومې چې د ترقي پسندې شاعري روح گڼلے شي. او دا واړه موضوع گانې دوي د نورو ترقي پسندو شاعرانو نه په يو جدا او نوي انداز كښې چرلې دي.

لكه د دوي نظم "د تاريخ جبر" چې پكښې هم دا رنگه جذبات په غور ځنگ دي. كه يو خوا پكښې د انساني ژوند د درېونو، بې وسو او محرومو ذكر دے نو بل خوا پكښې د ښې ورځې د اميد او يقين رڼا گانې هم خورې دي. وائي چې:

گل که رارژېږي هم ټو کېږي هم غوړېږي هم
يو ښاخ که غوڅېږي نورې څانگې ترې زېږېږي هم

ژوند که په مثال د سپېلنو هسه لوگېږي هم
کله کله لوگېږي هم خو کله لمبه کېږي هم

ووایئ په جار د زنجیرونو خالقانو ته
جبر د تاریخ په زنجیرونو تړل گران دي

دا تيري که هر څو هېبتناکې او سنگينې دي
ژوند پکښې د وينو مشالونه وړي او لار کوي

ډېره لري نه ده چې د ظلم جنازه وځي
خلک په سرو وينو د ژوند ناوړه له سنگار کوي

يو خواته برېښې سيني بل خوا سنگينونه دي
يو خواته ډنډې دي بل خوا سيري گربوانونه دي

يو خوا لورې تندي دي ويرونه فريادونه دي
بل خوا خداگانې دي ماړه ماړه شخوندونه دي

ورشئ او د گل قاتل ته دا خبره هم اوکړئ
گل که قتل هم کړي خوشبويي قتلول گران دي (۴).

که د سائل شخصيت او فن گڼ اړخيزه دے ولې د هغه د مقبوليت لوی سوب څه
دے؟ په دې حقله ډاکټر اسرار د سائل د کتاب "تا به پخپل تصوير کښې څوک ځايوي" په
سريزه کښې ليکي:

"سائل هم په سينه کښې يو مټين زړه لري، حسن خوبوي، د وطن جون، گودرونه،
زيرے مازيگرے، سور سالو، منگې، شنه خالونه او رنگينې لويټې ستايي- خود سائل
غټه پېژندگلو د هغه ترقي پسند خيالات د پښتو د قامي سياسي تحريك په هلو ځلو
کښې يو فعال او مخلص کارکن په جېټ د هغه منډې ترپې، د هغه قامي او انقلابي
نظمونه، د مزدورانو خواري کښو د هقانانو او مظلومو طبقو د آزادي ترانې او د
پښتون قام د وحدت آزادي او خوشحالي خوبونه، بيا د دغه خوبونو چور چور کېدل او
د پښتون قامي تحريك د الميې سره مخامخ کېدل، په ډېره تيزۍ سره د خلقو روئي
بدليدل- د خلقو د رهبرانو نه باور پاڅېدل، د ځان ځاني خودغرضۍ، لاتعلقي، غېر
يقيني، د منافقت دروغو، د چل ول د زيرپستۍ او اقتدار پرستۍ، بې ايماني، او بې

غيرتي راج، په جماعتونو کښې بمونه، په حجرو او بازارونو کښې بمونه، په آسمان کښې بمونه، د سامراجي قوتونو وقتي فتوحات، دا زمونږ عصر د ډاډ سائل عصر د ډاډ په داسې حالاتو کښې به يو باشعوره او حساس بنيادم او بيا په خصوصي توگه يو حقيقي شاعر، اديب او دانشور، چې کوم ذهني او قلبي او روحاني تکليف نه تېرېږي د هغې اندازه کولې شي. سائل چې د پښتون قام په تناظر کښې دې هر څه ته گوري او محسوسوي ئې نو ځان ورته تنها ښکاري" (۸).

خوچې ځان ورته کله بې وسه او يواځې ولېدې شي نو بيا چپ نه پاتې کېږي. او ډېر په درېدلې جذبې سره د نړۍ د تخليق کارانو او قلم کارو په لور داسې گويانه شي.

نن د وحشت د سرمائې د څو نادانو په لاس
لکه خښې د بارډو په ډهډې پرتې ده

دا باچائي د هوس دغه سرزوري د زرو
تار په تار شوي افسانه د زندگۍ پرتې ده

دا پټمونو څو گوډۍ د ماشومانو په لاس
زمونږ په ژوند او په غربت پورې ملنډې کوي

درنده گان دي چې څه مومي نو په خله ئې منډې
اوس په غلا هېڅ نه کوي هرڅه په برنډې کوي

د دې دنيا د نازولو وارثانو په سر
خدائې زده د کوم قسم بائبلې جنګ بلاسوره ده

د دې دنيا د سرمائې د مالکانو په سر
خدائې زده د کوم قسم وژونکې سودا سوره ده

چي چرتہ اور ويني قسم ئي کرے وژني ئي نہ
سم په اشريسي راخي ورله پوکي ورکوي

که چرتہ پري او مري اويني سوري سوري
ورله رامنده کري په منده تيزندي ورکوي

هم د دي نظم په آخر کني قلم کاران او تخليق کاران د مقصديت په لور رابللي او خپل
پيغام ورله په دي ډول ورکوي"

د قاتلانو په سرونو کني الفت او کري
دا تصور د خان سره نو په پيغام واخلئ
د نفرتونو په دوزخ کني الفتونه عام کري
په اېتم بم د روح خادر خور کري او گام واخلئ
ا د نري تخليق کارانو په قلم مئينو
په تصور او په تصوير او په صنم مئينو
د گل په غبر کني په اوده اوده شبنم مئينو
د انتها ته رسېدلې د ظلمونو دنيا
ستاسو قلم، ستاسو تصوير، ستاسو آواز غواړي
دا د لکھونو کالو درد د ايژدها په شکل
د درد او سوز د تاره وټي ساز غواړي (۹).

په "عظيم شاعر" نظم کني د غريب او خوار و زار اولس ، بي زاري لوږي تندي، د
استحصالي نظام ، د عدم مساواتو نقشه راکاري او د نادارو سره د همدردۍ اظهار کوي.
وايي چي:

نن دريمه ورخ ده چي باران ورپري
کري وري شبي بي واره شبي

داسي راجي لڪه چي چل د ورپدو زده کوي
 نن دريمه ورخ ده چي روزگار بند دے
 لڪه بپري بندي ولاڙي وي د خدائے په آسره
 د حبراني په گودر
 نن دريمه ورخ ده چي په دغه کور کني
 چرتہ لوگے قدرې هم نه دے شوے
 انگرے سوڀ پروت دے
 نن دريمه ورخ ده چي په گپه
 خوك د بھر نه يو آواز کوي
 د قات د شمنه شابه او ورپره
 نن دريمه ورخ ده چي په دغه کور کني
 د مور په غپ کني يو نھر ماشوم
 د خيلي مور خني تپوس کوي
 موري! سبا به باران وي او که نا؟
 موري! سبا به نمر راخڙي که نا؟
 موري! سبا به مونڙه څه پخوو او که نا؟ (۱۰)

دغه شان په يو بل نظم "شاعر ته" کني هم د دغه رنگ جذباتو اظهار دے او د ظلم زور ،
 استحصال او نا انصافي په داسي حالاتو کني ترې دا رنگه غوښته کوي:

زما او ستا نظمو نه به هم غم د زندگي وي
 زما او ستا تخليق به هم ماتم وي او سلگي وي
 زما او ستا جذبي به هم بندي په زولنو وي
 زما او ستا الهام به هم ادراک د پښتنو وي
 شاعر هزه او ته به دا احساس په اور سوز ږو
 په خپل قسمت به ناز کوؤ ږندو ته به بلږو (۱۱)

په خپل نظم "مياندم" کښې د طبقاتي درجه بندۍ او سماجي لري بري بد وائي- چې د يو آدم په اولاد کښې دومره فرق آخر ولې؟

ميا ندم بنائسته دے او د زړه سرې بنگلې بنگلې دے
بنگلې د نورو دي جونگرې د مياندم د بچو
مياندم مياندم نانغمه گردے د سندرو کور دے
نغمې د نورو دي او ساندي د مياندم د بچو
تاوترې د شپول هسي د خدائے د مجرمانو جونگرې
مينخ کښې د خدائے د نازولو سپيني سپيني بنگلې
تاوترې شوکي د نظرونو د مياندم د بچو
مينخ کښې پاللي بنگلې بنگلې او رنگيني بنگلې
دا په يوه پوله دوزخ او د جنت نظاري
شاعر زرگيه وايه وايه کنه خيال دي شه دے
دغه د خپل کور دوزخي دا د بهر جنتي
شاعر زرگيه وايه وايه کنه خيال دي شه دے (۱۲)-

يا په "تپوس" نظم کښې هم دغه رنگه جذبات دي وائي چې:

زه هم يو انسان يم دې وطن کښې زېږېدلې يم
دلته د ژوندون د تپولو حق لرم او که نه؟
زه چې حيوان نه او يو انسان خدائے پيدا کرې يم
دلته کښې د خلې د پرانستلو حق لرم او که نه؟ (۱۳)-

سائل په خپل چاپېرل ژور نظر ساتي چرته هم چې په مظلوم زور زياترے او ظلم کېږي شه واقعه
پېښېږي نو خامخائي په خپل فن او شعري ژبه کښې رانغاړي او عكاسي ئې کوي- د ډاکټر
اسرار په قول:

"په دنيا کښې که هر ځائے او په هر چا ظلم شوے دے د سائل زړه هلته رسېدلے دے
په چغو چغوئې ورته ژړلي دي او د ظالمانو ضميرونه ئې سکونډلې دي که هغه
پېښور دے که کابل دے که وېټ نام و که عراق دے که فلسطين دے که هغه د
لېږدي ډيانا د مرگ حادثه ده او که هغه د "ريچل کوري" د بې مثاله قربانۍ واقعه
ده" (۱۴)۔

پورتنې اقتباس کښې د ذکر کړے شوې واقعاتو باندې د سائل ليکلې د دوه نظمونو څه
برخې د نمونې په توگه دلته راوړو۔
د "ريچل کوري" نومې جينۍ په حواله ليکلې نظم کښې هغې ته د عقيدت پېرزونې وړاندې
کوي او د امن دپاره ورکړې قرباني ئې ستائې او وائي چې:

اے د تمام انسانيت په غم ککړې جينۍ
ارمان د "امن" د اجل غير له راوړې جينۍ
د نفرت زړونه د الفت په تار کښې ترې جينۍ
مره شوې په ډېره بې دردی خونشوې سترې جينۍ
څه لېونتوب دي د وحشت په مخکښې کړې جينۍ
چې د اجل په غير کښې هم گلونه سپرې جينۍ
راله ټاکل، ستا درتبي، ستا د مقام نه راځي
راله هېڅ چل ستا د جذبې د احترام نه راځي (۱۵)۔

په "پېښور" نومې نظم کښې وائي:

مادرته ټول عمر د گلونو ښار وټېلے دے
څنگ به مې پېرزو شې په بمونو پېښوره
ستا تصوير مې تل د زړه په وړان کور کښې ساتلے دے
څنگ به مې پېرزو شې په بمونو پېښوره
چا که د لندن د ښار د حسن قصه کړې ده
ستا تصوير مې غلے شان په زړه کښې خنډيدلے دے

چاڪه د پپرس مازيگري سندرې ڪرپدي
ستا صدر زما په زړه بلا راوړېدلې دے
چاهم كه مانيې د واشنگتن په خوند ستائېلي دي
زه ستا دلريا قصه خاني غېر ڪنبي اخستې يم
چاڪه د ډيلي د مائنامونو ذكر ڪرے دے
زه ستا مائنامونو په ڪوڅه ڪوڅه ڪنبي نوستې يم
ماته خودې گرد هم د سپرلې د رنگه بڼكلے دے
څنگ به مي پېرزو شي په بمونو پېښوره (۱۶).

په ڪميونزم مينې فستيو ڪنبي د ټولې نړۍ مزدورانو او خواري ڪنبو ته د يو موټي ڪېدو
غږ شوے دے ولې په ڪميونزم ڪنبي د ټولونه اهمه طبقه مزدور او خواري ڪنښ گڼلے شي- خو
د بده مرغه تل له غټانو د دوي استحصال ڪوي او خپل حق نه ئي محرومه ساتي- سائل هم د
ڪميونزم د سيوري لاندې دا طبقه مهمه بولي او د سماج د بدلون ، بڼه ڪېدو او څو کالۍ
دپاره د دوي يو موټي ڪېدل او انقلاب راوستل يقيني او ضروري گڼي-
" د مزدورانو نعره" نظم ڪنبي دا جذبات داسې بيانوي:

تاسو ته ملگرو د بي وسه وطن سترگي دي
تاسو به سبا گٽي په تاسو د نن سترگي دي

ځي ڇي ځو ملگرو ځي ڇي ځو
ځي ڇي ځو ملگرو ځي ڇي ځو

ستاسو نه بغير د څه بدلون خبرې گرانې دي
بي د زړه چاودون نه د ژوندون خبرې گرانې دي

خئي چي خو ملگرو خئي چي خو
خئي چي خو ملگرو خئي چي خو (۱۷)-

سائل د انقلاب د راتگ وجه په معاشره کښي موجود زور ظلم، لرے برے او غلامي گڼي
خکه خو وائي:

گڼي که دا قتل و قتال تل د ذهنونو کښي
معاشره وي خونې او هم قاتله داسي
دا لپوتوب به يو د سرو وينو طوفان راولي
عرق به ماڼکي کشتي سره شي د ساحله داسي (۱۸)-

سائل انقلابي دے خو هغه دا انقلاب د انسانيت د ښکړي، د بشري حقونو د تحفظ، د يو
ښه نظام د راتگ، امن او سکون راوستو دپاره غواړي- د ناوړه نظام خلاف چي سائل کوم
انقلاب غواړي د هغې خد و حال داسي بيانوي-

يو داسي انقلاب چي د دې زور نظام قاتل شي
يو داسي بغاوت چي ترې په مرگ کښي ژوند حاصل شي
يو داسي انقلاب چي ئي سحر په وينو سور شي
يو داسي بغاوت چي د سا مراج راج ئي قاتل شي (۱۹)-

که وکتر شي نو سائل دخپل ترقي پسنده رجحان له وجې په خپلو نظمونو کښي د
انسانيت د احترام او عزت خبره کوي د خوارې کښو او زپلو طبقو ذکر کوي- دغه شان د
جابر، غاصب د ظلم او مظلوم سره د مرستې او همدردۍ څرگندونه کوي- او د ټولو پام د
انسان اقتصادي او معاشرتي پرمختگ په لور راگرځوي هم دغه نخبني نخباني دنظم سره
سره ئي په غزل کښي هم څرگندي په نظر راځي خکه چي د سائل د غزل په فن هم ښه لاس بر
دے- او په دې مېدان کښي ئي هم خپل کمال ښودلے دے له دې خاصيت له کبله ډاکټر خالق

زيار خواههه بېخي د غزل شاعر بولي- په "جرس" رساله کښې ډاکټر خالق په خپل مضمون کښې ليکي:

"سائل صاحب د پښتو شاعري په ټولو مروجو صنفونو کښې شاعري کړې ده ولې بيا هم زياته برخه ئې په غزلو مشتمله ده او زما په خيال هغه په بنيادي ډول د غزل شاعر دے" (۲۰)-

سعد الله جان برق هم سائل د شلمې صدي غورئيز او نمائنده شاعر يادوي او د غزل د خوبو ئې داسې ستائنه کوي-

"د شلمې صدي د غزل نمائنده شاعر زما په خيال کښې رحمت شاه سائل دے- د زلف ورخسار خبرې چې کوي نو په لاشعور کښې ئې د تيري او رڼا احساس هم موجود وي چې د گل خبره کوي نو ازغي ازغي ماحول په حواله ئې کوي- د سائل غزل د پښتو د ناوې نکريزې دي خو دانکريزې په آسانه نه دي راغلي چې د ده فکر او احساس ټکېدلے دے- اوږه شوے دے په اوبښکو لوند شوے دے اغرلے شوے دے نو هله ترې دا دومره بنائسته رنگ راوترے دے د دې بنائسته رنگ يو نمونه

په تسو تسو سپورو زلفو کښې دې مړه گلونه
د چا مزار ته دې د زول په شپه ډيوې بلې کړې

د سائل په غزل کښې چې کومه خبره ډېره واضحه ښکاري هغه دا ده چې د ده غزل بالکل ځان له دے او خپل منفرد انداز لري په دغه حواله زه سائل يو مثالي شاعر گڼم اکثر شاعران د چا تقليد خو کوي يا د چا اثر وي پرې او ډېر لوتې لوتې شاعران هم ددې نه بچ نه دي پاتې زمونږ په دور کښې صرف دوه کسان زه گڼم چې خپل مثال پخپله دي يو خاطر او بل سائل- د سائل انداز - د سائل الفاظ - د سائل تشبېهات مطلب دا چې د ده د غزل روح بالکل يو جدا طرز لري" (۲۱)-

د سائل غزل د ډېرو کمالاتو نه ډک دے او په عصري تقاضو پوره خپري خو دې سره سره د هغه په غزل د ترقي پسندی اثرات خواره واره پراته دي- د خپل قام ، اولس ، هېواد او زپلو خلقو دپاره د هغه په غزل کښې بې کچه مينه او همدردی ښکاري د غټانو او زورورو په استحصالې او ظالمانه او غاصبانه روئيو په آزاد مت بد وائي-

په خپل يو غزل کښې سرمايه دار ، ظالم او غاصب ته مخاطبه کوي او وائي:

ته هم که دعویٰ کړې د خدائے خودا به نه هېرے
کلي د فرعون کښې يو موسیٰ راپيدا کيږي هم

دا پښتون وطن په خطا هم اديره مه گڼه
دلته گورے ننگ د گورد مرو ولاړيږي هم

نور په دې زخمي وطن مشق د ستم مه کوه
دا سيني چي ډال شي سنگينونه پرې ماتيري هم (۲۲)-

د ظالمانه نظام د مخالفت ، د بې وسۍ او د طبقاتي لري بري نقشه په خپل غزل کښې
داسې راکاږي:

دا قانون د چا قانون دے دا نظام د چا نظام دے
دلته قېد دے هلته بند دے دلته دار دے هلته دام دے

دا چې دې بازار کښې کيږي سوداگانې د سرونو
دغه وېش دے که تالان دے ، دغه لوټ دے که تالان دے

زنخپرونه دي او مونږ يو د وحشت باچاگر دي ده
دا د کوم جرم سزا ده دا د خه شي انتقام دے

زه انسان يم څو غواړم د ژوندون حقونه غواړم
دا په ماد خه تور لگي دا په ماد خه الزام دے

په دې يو وطن کښې اوسو ، لږ تپوس کوم صاحبه !
ستا په برخه نېک نامي ده زما مخ دے چې بدنام دے (۲۳).

په يو بل غزل کښې هم ددغه رنگه جذباتو اظهار شوے دے.

دا يوزه يمه چې ژاړم د سندرو په وطن کښې
کنه ! دا يو رواج دے د نهرو په وطن کښې

آزاد مې نه کړو ځان د زر پرستو د رواجه
دا گل ځواني مې خاورې کړه د زرو په وطن کښې

څه زده کړم د بنگلو د رواياتو نه ملگرو
زه اوسم د جونگرو او کنډرو په وطن کښې (۲۳).

د عدم مساواتو او د طبقاتي درجه بندۍ په حقله وائي:

په پروني ورځې تکیا به څه وي
نن چې يم ورك زما صبا به څه وي

ته ئې مالک او زه مزدور د وطن
منځ کښې رشته زما او ستا به څه وي (۲۵).

د سائل په غزل کښې د بغاوت او انقلاب رنگ ښکاره ليدے شي - هغه د سماج د بدلون د
انسانيت د ښېگړې ، ديو ښه نظام د راتگ او د غاصب او سامراجي نظام د فنا کېدو دپاره
دا لازم گرځوي ځکه خو په جار وائي:

روان په سپينه لاره وو قېديان آخر په شه شو
زنځير ماتول غواړي دا مزل پرېکول غواړي

انجام ئې چې د هرې بلا سترگې راته بنائې
دې جام کښې که شربت وي او که زهر گوټل غواړي

يوه د بغاوت ټپه چې سرد تبغه ټپر کړي
توکل غواړي سوچ نه غواړي دې دار ته ختل غواړي

معنی د لېونتوب بې له دې بله شه کېدې شي
دا غر که د فولادو وي دا سر ماتول غواړي

چې مونږ ترې ترې څښه نه شو اغيار وړېکښې لامبي
دا سين که اباسين شي هم پرې اور لگول غواړي (۲۶)

د خوار غريب او زېلي شوي اولس د ښې ورځې په اميد د هغوي انقلابي جذبه داسې
راپاروي:

دا لارې د ژوند دي ليونې غواړي
داؤ چې د سرونو شي ځلمي غواړي

هلې پتنگانو ځان پرې اووژنئ
شمع خپل بنائست له زندگي غواړي (۲۷)

لنډه دا چې داسې ډېر غزلونه او نظموه درحمت شاه سائل په شعري مجموعو کښې
شته چې هغه د ده د ترقي پسنده فکر او اشتراکي نظريې آئينې دي- سائل په هر مېدان د
مظلوم اولس ، دهقان او مزدور په مرسته کښې د هر ظالم جاگېردار خلاف بې د څه يرې

ترهي د خپل قلم دلاري آواز اوچت کړي دے۔ حڪه چې هغه د سماجي برابري امن ، خوشحالي ، سوکالي ، مساواتو، انسان دوستي او د انساني همدردۍ نه ډکې معاشري د قيام آرزو لري۔ او يوه داسې ټولنه په وجود کښي راوستل غواړي چرته چې انساني وقار او انساني عظمت قائم داي وي او دا هر څه د هغه د ترقي پسند سوچ او نظر عکاسي کوي۔

حوالی:

- ۱- پریشان خٹک، پشتو ادب مشمولہ ادبی رجحانات، مرتبین ربانی آگرو، خالد اقبال یاسر، اسلام آباد، اکادمی ادبیات پاکستان، ۱۹۸۳ء، ص: ۲۹
- ۲- سلیم راز، ترقی پسند تحریک اور صوبہ سرحد (مقالہ) مشمولہ خیابان، شعبہ اردو جامعہ پشاور، بہار ۲۰۰۶ء، ص: ۲۵۱
- ۳- ثاقب رزمی، ترقی پسند نظریہ ادب کی تشکیل جدید، لاہور آئینہ ادب، ۱۹۸۷ء، ص: ۲۰۳
- ۴- سلیم راز، زہ لمحہ لمحہ قتلپریم، چارسدہ، پیشکلاوتی ادبی مرکز (پام)، جنوری ۲۰۰۹ء، ص: ۸
- ۵- کارل مارکس، فریڈرک اینگلس، کمیونسٹ پارٹی کابینی فسٹو (اردو ترجمہ رانا عبد الرحمن)، لاہور بک ہوم، ۲۰۰۸ء، ص: ۵۳
- ۶- عبد اللہ جان عابد، ”پشتوزبان و ادب کی مختصر تاریخ“ پشاور، یونیورسٹی پبلشرز ۲۰۰۶ء، ص: ۹۰، ۹۱
- ۷- رحمت شاہ سائل، د بنائستونو د سپرلی بادونہ، پپنپور دانش خپروندي ټولنې تخنيکي خانگه، جنوري ۲۰۰۹ء، ص: ۵۶، ۵۷
- ۸- اسرار، ډاکټر، سريزه مشموله، تا به خپل تصوير کښې څوک ځايوي، د رحمت شاه سائل، پپنپور، دانش کتابتون، مارچ، ۲۰۰۹ء، ص: ۹، ۱۰
- ۹- رحمت شاه سائل، د چنارونو نه لمبې اووتې، پپنپور، دانش کتابتون، اپریل، ۲۰۰۸ء، ص: ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۷
- ۱۰- رحمت شاه سائل، د بنائستونو د سپرلي بادونہ، ص: ۸۲، ۸۷

- ۱۱ رحمت شاه سائل، تالہ تصوير په گلاب جوړ کړم که نه؟ پېښور، دانش کتاب خانہ،
مارچ ۲۰۰۲ء، ص: ۱۲۱
- ۱۲- رحمت شاه سائل، د بنائستونو د سپرلي بادونه، ص: ۹۴
- ۱۳- رحمت شاه سائل، د وير په چم کښې وار د نغمو دے- پېښور، دانش کتاب خانہ،
جنوري، ۲۰۰۵ء، ص: ۲۰
- ۱۴- اسرار، ډاکټر، سريزه مشموله تابه پخپل تصوير کښې خوک ځايوي د رحمت شاه سائل،
ص: ۸
- ۱۵- رحمت شاه سائل، د چنارونو نه لمبې اووتې، ص: ۸۱
- ۱۶- رحمت شاه سائل، د بنائستونو د سپرلي بادونه، ص: ۲۵
- ۱۷- هم دغه، ص: ۱۴۸
- ۱۸- رحمت شاه سائل، د وير په چم کښې وار د نغمو دے، ص: ۴۵
- ۱۹- هم دغه، ص: ۱۲۴
- ۲۰- خالق زيار، ډاکټر، د رحمت شاه سائل نظمونه، (مقاله) مشموله درې مياشتنۍ جرس
نظم نمبر، جنوري ۲۰۰۱ء، مارچ ۲۰۰۲ء، ص: ۸۱۹
- ۲۱- سعد الله جان برق، سريزه، مشموله د لمبو په سوري د رحمت شاه سائل، پېښور، دانش
خپرندويه ټولنه، مارچ ۲۰۰۷ء، ص: ۱۰، ۱۱
- ۲۲- رحمت شاه سائل، د بنائستونو د سپرلي بادونه، ص: ۷۹
- ۲۳- رحمت شاه سائل، د وير په چم کښې وار د نغمو دے، ص: ۱۰۲-

- ۲۳۔ هم دغه، ص: ۱۱۳
- ۲۵۔ رحمت شاه سائل، حالات چي اور وروي، اداره نه لري، اکتوبر ۲۰۰۲ء، ص: ۱۰۱
- ۲۶۔ رحمت شاه سائل، د وير په چم کښي وار د نغمو دے، ص: ۱۱۹
- ۲۷۔ رحمت شاه سائل، د بنائستونو د سپرلي بادونه، ص: ۱۲۷

Hawaly

- 1: paeshan khatak, Pashto adab mashmola adabee rujhanat, muratebeen rabanee Agru, Khalid Iqbal, Yasir, Islambad. Acadmy adbiyat Pakistan 1984. Safha :29
- 2: Saleem Raz , Taraqee pasand tehreek aor subah sarhad (Maqala) mashmola khayaban , shubah Urdu jamigha Peshawar , bahar 2006, safha : 251
- 3: Saqib Razmee, taraqee nazriya adab ki taskheel jadeed, Lahore , ayena adab , 1987, Safha:203
- 4: Saleem Raz. Za lamha lamha qatligum, charsada, peshkalwatwe adabee markaz(pam) jannuary 2009 safha: 8
- 5: Carl markas, fridrik anglus, communist party ka manifesto (Urdu tarjuma Rana Abdurrehman) Lahore book home , 2008 , safha:53
- 6: Abdullah Jan Abid , pashto zaban wo adab ki tareekh . peshwar . university publishers 2006 , safhat:90-91
- 7: Rahmat shah saail, d khaistunu d sparlee badona. Pekhawar , danish khperwandee tolani tekhniki sanga , January 2009, safhat: 56-57
- 8 : Israr .dr , seriza mashmola , ta ba Pa khpal tasveer ki suk zayave, d rehmat shah saail, pekhawer , Danish kitaboton , March 2009, safhat 9-10
- 9: Rehmat shah saail , d chinaronon na lambay wowaty, pekhawar, Danish kitabtoon , April 2008, safhat : 102-103-107
- 10: Rehmat shah saail, d khaistono d sparlee badona , safhat: 86-87
- 11: Rehmat shah saail , tala tasveer Pa gulab jor krum ka na ? Pekhawar, Danish kitab khana , March 2006 safha :121
- 12: Rehmat shah saail, d khaistono d sperlee badona , safha :94

- 13: Rehmat shah saail ,d veer Pa chum ki war d naghmo dy, pekhawar,Danish kitab khana ,January,2006,safha:60
- 14: Israr ,dr .seriza mashomola ta ba Pa khpal tasvee ki suk zayawe d Rehmat shah saail .safha :8
- 15: Rehmat shah saail , d chinaronon na lamby wowaty , Safha : 81
- 16:Rehmat shah saail ,d khaistono d Sperlo badona ,safha : 25
- 17: hum dagha ,safha:148
- 18:Rehmat shah saail ,d veer Pa chum ki war d naghmo dy,safha :45
- 19: Hum dagha ,safha: 164
- 20: Khaliq ziyar,dr, d Rehmat shah saail nazmona(maqala)mashmola dray mauashtanaiy jarus nazum number,January 2001-March 2002 ,safha: 819
- 21: Saadulah jan barq,seriza mashmola d lambo Pa soory d Rehmat shah saail , pekhawar,Danish khperandveya ,March 2007 ,safhat :10-11
- 22: Rehmat shah saail,d khaistono d sperlee badona,safha:79